

ОЦІННІ ПРИКМЕТНИКИ В ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛІ ХХІ ст.
О. В. Гашибаязова, аспірантка кафедри українського мовознавства і прикладної
лінгвістики Черкаського національного університету
імені Богдана Хмельницького (Черкаси, Україна)

e-mail: alvas2374@gmail.com

ORCID [https:// orcid.org/0000-0002-2991-1989](https://orcid.org/0000-0002-2991-1989)

У статті проаналізовано конотативний компонент значення оцінних прикметників у мові публіцистичного стилю ХХІ ст. З'ясовано, що конотація – це додаткові семантичні й прагматичні особливості лексичного значення та значень інших мовних рівнів, які нашаровуються на їхній предметно-поняттєвий аспект і можуть бути зумовлені як змістовою стороною, так і внутрішньою формою слова. Визначено, що для публіцистичного стилю характерна емоційна оцінка. Позитивну (меліоративну) оцінку можна передати тільки через позитивну емоцію, а негативну (пейоративну) оцінку – через негативну емоцію (несхвалення, несприйняття, презирство, відразу). Основну увагу приділено розкриттю специфіки негативнооцінних прикметників у публіцистичному стилі, простежено зміни конотативного значення аналізованих номінацій. Негативну оцінку можна обґрунтувати не лише мовними, а й психологічними чинниками. Негативні емоції першими відтворюються й останніми зникають, звідси й закономірний висновок про історичний пріоритет негативних емоцій і засобів їх реалізації. Водночас мовностилістичне вираження негативної емоційної оцінки значно переважає за кількістю не лише різновидів, а й конкретного мовного матеріалу вираження позитивної оцінки.

Ключові слова: конотація, оцінка, меліоративна оцінка, пейоративна оцінка, емоційна оцінка.

Актуальність. Антропоцентризм кінця ХХ – початку ХХІ ст. зумовив посилену увагу мовознавців до актуалізації мовленнєвих смислів слова й впливу національного чинника на мовні явища. Додаткові семантичні і прагматичні особливості лексичного значення реалізує конотація, яку переважно пов'язують із семантичними чи стилістичними відтінками, що служать для вираження різних експресивних, емоційно-оцінних забарвлень. На семантичному рівні конотація – це різноманітні асоціації, пов'язані з позначуванним предметом, що можуть об'єктивуватися в переносних значеннях слова, у фразеологічних одиницях та порівняннях [9, с. 157]. Мовознавці зауважують, що, крім логіко-поняттєвого аспекту мови, потрібно прискіпливо вивчати його конотативну сферу, якій через різні причини не приділяли належної уваги і яка залишається майже невивченою не лише в таксономічному, описово-класифікаційному, а й у функційному аспектах [8, с. 248].

Смислова структура конотативних одиниць зумовлена наявністю конотативного компонента у значенні слова як актуального знака. Пор.: словосполученнях *залізне здоров'я* або *залізний організм*, що позначають фізичний стан особи; прикметник *залізний* репрезентує конотативні ознаки «міцний, внутрішньо стійкий» (пор. антоніми *слабке здоров'я*, *слабкий організм*). Як бачимо, конотативні ознаки не належать до значення слова, є нерелевантними для впізнаваності позначуваного цим лексичним значенням позамовного об'єкта, але в якийсь спосіб мовець усвідомлює їх, а конотація актуалізується під дією смислового змісту опорних назв. Зокрема, у словосполученнях *залізна воля*, *рішучість* або *залізна дисципліна*, *залізний режим* тощо актуалізовано інші ознаки прикметника – «неухильний» на основі ознак «твердість, непохитність».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Традиція вивчення конотації має тривалу історію. Парадигму явища конотації вивчали вітчизняні й зарубіжні дослідники: Л. Блумфільд, Л. М. Буштаян, Л. А. Булаховський, В. І. Говердовський, Г. Пауль, О. О. Потєбня, О. О. Тараненко, В. М. Телія та ін. Мовознавці відзначають суперечливий

компонентний потенціал конотації, безмежність способів виявлення, її прагматичну спрямованість. Уперше термін *конотація* лінгвістично обґрунтував К. Ердман. На думку науковця, додатковий зміст (Nebensinn) і конотація – почуттєва цінність (Gefühlswert) – належать до значення слова такою ж мірою, як і той поняттєвий зміст, що це слово виражає [12, с. 103–107]. У широкому розумінні конотація охоплює суб'єктивно-оцінний, емоційний, експресивний, функціонально-стилістичний, семантико-функціональний та образний компоненти структури мовних одиниць.

Конотація є наслідком історичного розвитку значень слів, що відображають не тільки розвиток свідомості людини в процесі пізнання нею дійсності, а й інформацію, яка асоціативно супроводжує знання про світ. Конотація у вигляді внутрішньої форми «вбирає» все в себе, експлікує з тим, щоб підготувати відповідний прагматичний (експресивний ефект) [2, с. 213].

Як зауважує В. І. Говердовський, суть конотації як мовного і психологічного явища полягає в тому, що вона «вносить в одноманітну нейтральність літературної мови легку барвистість, а у свідомість мовців – приємне пожвавлення» [4, с. 53]. О. О. Тараненко кваліфікує конотацію як «додаткові семантичні і прагматичні особливості («співзначення») лексичного значення та значень інших мовних рівнів, які нашаровуються на їхній предметно-поняттєвий аспект і можуть бути зумовлені як змістовою стороною, так і внутрішньою формою слова» [11, с. 278–279].

До елементів конотативного аспекту значення В. М. Білоноженко та І. С. Гнатюк зараховують експресивність, емоційно-оцінний аспект та функціонально-стилістичну належність. Емоційність кваліфікують як вираження різноманітних емоцій та емоційно-суб'єктивної оцінки, а «експресія – поняття ширше від емоції, вона підпорядковує його собі» [1, с. 16].

Мета статті – проаналізувати конотативний компонент значення оцінних прикметників у сучасних публіцистичних текстах.

Результати дослідження та їх обговорення. До конотацій належать утилітарні оцінки, що викликані емоціями, які з'являються в процесі зіткнення з різними категоріями реалій. Такі конотації стандартизуються, належать до мовної картини світу того або того народу, напр.: *Хронічна російська хвороба «двох націй», твалтівне звихнення імперією, душевна недуга Росії* (О. Забужко). Будь-яка оцінка обов'язково супроводжується емоцією. Позитивну (меліоративну) оцінку можна передати тільки через позитивну емоцію, а негативну (пейоративну) оцінку – через негативну емоцію (несхвалення, несприйняття, презирство, відразу) [2, с. 215]. Тому встановлюється безпосередній зв'язок, з одного боку, між образністю та оцінністю, а з іншого – між оцінністю й емоційністю. За нашими спостереженнями, цілком очевидним є те, що на сьогодні у свідомості українців переважає пейоративна оцінка. Це зумовлене тим, що увагу суб'єкта номінації привертає передусім щось незвичне, неприродне, що є неприйнятним (це стосується моралі, поведінки людини, унормованої традиції та ін.).

Прикметники *прозахідний* і *проєвропейський* відображають ціннісну переорієнтацію українського суспільства, репрезентують нове відображення денотата завдяки меліоративним конотаціям їхнього значення, які виникають унаслідок нового, вторинного аксіологічно позитивного найменування. Вони символізують укорінене почуття національної гідності, пошану до власної держави, турботу про її престиж, пізнання її історії. У зв'язку з новими суспільно-політичними настановами збагачується й лексична сполучуваність прикметників, напр.: *Росія не спроможна зупинити проєвропейський і прозахідний курси України* (Укрінформ. 20.05.2022); *Парламент Чорногорії призначив проєвропейський уряд* (Укрінформ. 29.04.2022); *Проєвропейський обранець на президентських виборах в Австрії* (Укрінформ. 15.06.2021); *Проєвропейський курс залишається пріоритетом для Мінрегіону* (Укрінформ. 14.07.2021); *Прем'єром Молдови стане дружній до України проєвропейський «силовик»* (Укрінформ. 12.06.2022). На думку В. І. Говердовського, «лексеми західний і

американський самі по собі, поза сполученнями, денотативні. З додаванням до них префікса *про-* їхня денотативна співвіднесеність змінюється: у них уже такий денотат, який безпосередньо не стосується ні до «західного», ні до «американського». Така переорієнтація супроводжується конотативністю, тобто йдеться вже про ідеологічне прочитання. Виникає конотація ідеологічності» [4, с. 75].

Ще наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст. прозахідні погляди були в М. Грушевського, І. Франка, М. Хвильового. Для них *Європа* і *європейський* – це демократичне державно-політичне життя, де діють законодавча влада, повага до прав людини. Фіксуємо також аксіологічно негативну конотацію прикметника *просвропейський*, напр.: *Як «просвропейська» команда Медведчука повертається до справ у Чернівцях* (Україна молода. 06.05.2020). Використовуючи таку іронію, журналісти прагнуть викликати емоції в читачів, але не зазіхають на зміну їхнього світогляду.

Конотація слова не може бути статичною, оскільки виникає саме тоді, коли слово, як слушно зауважує В. І. Говердовський, «перебуває на шляху засвоєння літературною мовою і вже вживається в ній, зберігаючи водночас зв'язок із споконвічним ґрунтом» [4, с. 52]. Динамічна сфера значення – конотативна – репрезентує зміну позитивної оцінки на негативну і навпаки. Максимальний ступінь негативної оцінки сьогодні репрезентують прикметники *російський* (*руський* – *руський*) найчастіше в сполученні з іменниками *корабель* і *мир*, а також *московський*, напр.: *Московський патріархат в Україні: як сказати «Геть!» і не вийти за межі права* (Еспресо. 15.07.2022) (Згадаймо відомий слоган М. Хвильового «Геть від Москви!»); *«Руський мір готується на упокій» – Євген Карась про розвиток подій на лінії фронту* (<https://vgholos.com.ua/ua/2022/06/19/19062022-01>); *«Руський мір: від концепту «Москва – третій Рим»* (www.prostir.ua/ua/2015/09/06/06092015-01); *Чому влада захищає імперську спадщину і тягне руський мір в Україну* (Еспресо, 15.06.2022); *Священник-колаборант та проросійська благодійність: як колишній московський патріархат може підтримувати «руський мір» на Сумщині* (Еспресо, 13.07.2022); *«Руський воєнний корабель... всьо»: Укрпошта випускає нову марку* (Економічна правда. 22.07.2022). Від початку війни ці слова увиразнюють семантичні складники: ворог, чужий, ненависть, безчестя, агресивне невігластво. Саме звучання російського мовлення може слугувати імпульсом для негативних емоцій. Зафіксоване у ЗМІ речення *Міф про непереможність рускава солдата* (<https://espresso.tv/ua/2022/06/12/12062022-01>) – це, на нашу думку, яскравий приклад стьобу. Свідома заміна питомої української лексеми вкрапленнями з тим самим значенням надає експресивності журналістському матеріалу, а також допомагає сконцентрувати увагу читача на явищі.

Прикметник *московський* став персоніфікованим, утіленням російського, напр.: *Московські окупанти панічно втекли з острова Зміїний у Чорному морі. А тепер про славу сьогоднішню новину: вночі з 29 на 30 червня московські фашисти ганебно втекли зі славного українського острова Зміїний! І сьогодні стало відомо, що московські нелюди таки втекли з нашої прекрасної землі* (<https://vynnyky-visnyk.com.ua/ua/2022/06/30/30062022-01>) (усі матеріали з однієї публікації). Означаючи спільне поняття, такі сполуки водночас репрезентують різні аспекти, за якими його можна сприймати й називати, посилюють психологічну експліцитну негативну конотацію всього висловлення: пор.: *нелюд* – жорстока, зла, бездушна людина; *фашист* – прибічник, прихильник фашизму; член фашистської організації; *окупант* – той, хто бере (брав) участь в окупації; загарбник.

Для публіцистичного стилю характерна емоційна оцінка, яка, на думку С. М. Іваненка, є «елементом естетичної, а також підґрунтям раціональної оцінки, тому що емоція – біопсихологічна одиниця, і оцінка, побудована на її основі, не може бути чисто емоційною чи чисто раціональною» [7, с. 59]. Емоційні лексичні одиниці містять негативну або позитивну конотацію. Негативно оцінні прикметники *кацапський*, *лапотний*, *москальський*, що в мовній свідомості українців співвідносні з росіянами, екстраполюються на сполучуваність зі словами *свідомість*, *цивілізація* тощо, напр.: *Лапотних дикунів шокує кожен атрибут цивілізації: від туалетів у будинках і легких пателень зі скляними кришками – до звичайних наших бійців та аптечок волонтерів*

(Патріоти України. 30.04.2022); *Війна з Росією: хроніка ... Ракети летять не туди, де їх не бояться, а туди, куди їх направляють «лапотні» фашисти* (Еспресо, 19.05.2022); *Світ відмовляється від лапотного газу. Лапотна Росія для українців – це відсталість* (<https://vago.com>. 03.06.2022).

Порушення соціальних норм життя викликає особливо різку негативну оцінку, адже таке поняття, як війна, докорінно змінює умови нормального людського життя. Тому все, що стосується Росії і росіян, у свідомості українців набуває однозначної негативнооцінної семантики, напр.: *Перевага індивідуальності над гвинтиком Системи – ось що відрізняє українське російськомовне, орієнтоване на українського та західного глядача, від автентичного російського (воно ж «путіноїдне», «кацапське», «московське»)*. *Не все російськомовне в Україні є російським, «кацапським» та «москальським»* (Фокус. 07.07.2022); *Чіткий москальський сигнал для перемовин* (<https://zhitomir-online.com>. 11.07.2022); *«Москальський лендліз»: показали, як ЗСУ беруть у полон російських окупантів* (<https://vago.com>. 12.09.2022); *Черговий москальський геноцид: 90 % повісток в окупованому Криму видали кримським татарам* (<https://patrioty.org.ua>. 24.02.2022).

Негативну оцінку можна обґрунтувати не лише мовними, а й психологічними чинниками. Негативні емоції першими відтворюються й останніми зникають, звідси й закономірний висновок про історичний пріоритет негативних емоцій і засобів їх вираження [13, с. 93]. Водночас, на думку О. О. Тараненка, мовностилістичне вираження негативної емоційної оцінки значно переважає за кількістю не лише різновидів, а й конкретного мовного матеріалу вираження позитивної оцінки [11, с. 123–124].

Пейоративної конотації набувають і прикметники *наймугутніша, найсильніша, найкраща* (армія Росії), напр.: *Багато років російська пропаганда популяризувала наратив про необхідність рятувати українців, напад США, руйнівний вплив європейців на моральні цінності росіян та «другу найпотужнішу армію світу»* (Український тиждень. 25.06.2022); *Міф про «найсильнішу армію світу» знищено* (Нова доба. 12.06.2022). Як бачимо, скептичні оцінні лапки акцентують на тому, що слова вжиті в конотативно-оцінному значенні, яке протиставлене денотативному.

Прикметники *донецький* у своєму вихідному значенні оцінно-нейтральний. Він може бути використаний і як позитивний, і як негативний. Наприклад, у реченнях *Янукович формує віддане СБУ, «донецьке» МВС і заохочує прокурорів за справи Тимошенко* (Український тиждень. 03.07.2013); *«Донецькі» повертаються?* (Універсум. 15.07.2004) слово увиразнює хапальний рефлекс (усе моє: державне теж моє, бо я влада). Водночас може мати й позитивну конотацію, напр.: *«Донецькі», які воюють за Україну, – особливо запеклі. Вони ж щось доводять і чужим, і своїм. Нагадують, що вони звідси. Нагадують, що таких, як вони, тут немало* (<https://glavcom.ua/>. 11.07.2020). Це саме спостерігаємо й на прикладі слова *донбаський*, як-от: *Донбаський сценарій для Харківщини: пропаганда, провокації, приховування вторгнення* (Армія Inform. 05.06.2022); *Донбаська агонія російських окупантів і колаборантів* (Нова доба. 12.06.2022).

Заголовки публіцистичних текстів із відчутною конотаційною семантикою суголосні настроям доби, відображають суспільно-політичне сьогодення, напр.: *Російська сволота планує використати жінок і дітей як «живий» щит для прориву до Києва* (Фокус. 27.02.2022); *«Кацапські ідіоти. Там ми їх і поховаємо»: Арестович повідомив про другу стратегічну помилку Росії у війні* (Еспресо. 27.02.2022); *Кулеба: Росія вже не сподівається на підтримку і «корисних ідіотів» з країн Заходу і тепер розраховує схилити на свій бік глобальний Південь* (Український тиждень. 15.06.2022); *«Дебільна логіка»: Росія вимагає від ООН не вивчати збиті над Україною дрони* (ТСН. 12.07.2022); *Новий ідіотський подвиг російських військових* (Фокус. 20.06.2022).

Нам імпонує думка В. М. Русанівського про те, що «зміна суспільної оцінки денотата веде до того, що конотативне значення може ставати основним» [9, с. 54]. Наприклад, Оксана Забужко пише: *Буває така любов... її називають токсичною, тиранічною, упиричною, і це останнє, либонь, найточніше, бо головна її прикмета – то*

органічна незацікавленість в «інакшості» свого об'єкта, ненагла й жагуча хіть його привласнити, оповісти, внерухомити, зробити частиною себе. У словосполученні любов токсична, тиранічна, упирична засвідчуємо яскраве оцінне зрушення, тобто зійшлися контрарні конотативні семи: любов охоплює компоненти позитивної оцінки, тоді як токсична, тиранічна, упирична має негативні оцінки.

Висновки та перспективи дослідження. Негативної контекстуальної конотації у свідомості українців набувають реалії сьогодення. Публіцистичний стиль репрезентує трансформацію мовної картини світу, поповнення новими словами, зміну її фрагментів через зміну конотації, що приводить до збагачення уявлення носіїв мови про навколишню дійсність. Прикметники є своєрідними інформаційними конденсаторами в мові суспільно-політичного, історично-культурного досвіду суспільства, а конотація – тією особливою гранню, яка відображає самотність слова.

Список використаної літератури

1. Білоноженко В. М., Гнатюк І. С. Функціонування та лексикографічна розробка українських фразеологізмів. Київ : Наукова думка, 1989. 156 с.
2. Бойко Н. І. Емотивний компонент у семантиці експресивного слова. *Проблеми граматики і лексикології української мови*. Київ : НПУ імені М. Драгоманова, 2001. С. 211–217.
3. Воїнов В. В. Соціально-оціночні номінації в контексті культури США. Київ : Либідь, 1994. 144 с.
4. Говердовский В. И. Коннотемная структура слова. Харьков : Изд-во при ХГУ, 1989. 95 с.
5. Говердовский В. И. О предпосылках создания коннотационного словаря. *Теоретические проблемы семантики и ее отражение в одноязычной лексикографии*. Кишинев : Штиинца, 1982. С. 211–214.
6. Забужко О. Планета Полин. Вибрані есеї. Київ : Видавничий дім «Комора», 2021. 384 с.
7. Іваненко С. М. Поліфонія тексту. Київ : Видавничий центр КДПУ, 1999. 318 с.
8. Лисиченко Л. А. Лексикологія сучасної української мови. Семантична структура слова. Харків, 1997. 114 с.
9. Русанівський В. М. Структура лексичної і граматичної семантики. Київ : Наукова думка, 1988. 240 с.
10. Струганець Л. Стилістична транспозиція лексичних одиниць сучасної української літературної мови. *Науковий вісник Чернівецького університету*. Чернівці : Рута, 2001. Вип. 119. С. 105–117.
11. Тараненко О. О. Відображення суспільного сприйняття світу в семантиці мови. *Мова і культура*. Київ : Наукова думка, 1986. С. 91–138.
12. Erdmann K. O. Die Bedeutung des Wortes. Leipzig : H. Heensselverlag, 1922. 223 s.
13. Fleischer W. Konnotation und ideologiegebundenheit im lexikalischen Bereich. *Linguistische Studien*. Reihe A. Berlin, 1979. S. 32–37.

References

1. Bilonozhenko, V. M. & Hnatiuk, I. S. (1989). Funktionsuvannia ta leksykohrafichna rozrobka ukrainykykh frazeolohizmiv [Functioning and lexicographic development of Ukrainian phraseological units]. Kyiv: Naukova dumka, 156 (in Ukr.).
2. Boiko, N. I. (2001). Emotyvnii komponent u semantysi ekspresyvnoho slova [The emotional component in the semantics of an expressive word]. In: *Problemy hramatyky i leksykolohii ukrainskoi movy* [Problems of grammar and lexicology of the Ukrainian language]. Kyiv: NPU imeni M. Drahomanova, 211–217 (in Ukr.).
3. Voinov, V. V. (1994). Sotsial'no-otsinochni nominatsiyy v konteksti kul'tury SShA [Socio-rating nominations in the context of US culture]. Kyiv: Lybid, 144 (in Ukr.).
4. Goverdovskii, V. I. (1989). Konnotemnaya struktura slova [Connotemic structure of the word]. Kharkov: Izd-vo pry KhHU, 95 (in Russ.).
5. Goverdovskii, V. I. (1982). O predposylkakh sozdaniya konnotatsionnogo slovarya [On the prerequisites for the creation of a connotation dictionary]. In: *Teoreticheskie problemy semantiki i ee otrazhenie v odnoyazychnoy leksikografii* [Theoretical problems of semantics and its reflection in monolingual lexicography]. Kyshynev: Shtyynsa, 211–214 (in Russ.).
6. Zabuzhko, O. (2021). Planeta Polyn. Vybrani esei [Wormwood planet. Selected essays]. Kyiv: Vydavnychiy dim «Komora», 384 (in Ukr.).
7. Ivanenko, S. M. (1999). Polifoniia tekstu [Text polyphony]. Kyiv: Vydavnychiy tsentr KDPU, 318 (in Ukr.).
8. Lysychenko, L. A. (1997). Leksykolohiia suchasnoi ukrainskoi movy. Semantychna struktura slova [Lexicology of the modern Ukrainian language. The semantic structure of the word]. Kharkiv, 114 (in Ukr.).
9. Rusanivskiy, V. M. (1988). Struktura leksychnoi i hramatychnoi semantyky [The structure of lexical and grammatical semantics]. Kyiv: Naukova dumka, 240 (in Ukr.).

10. Struhanets, L. (2001). Stylistychna transpozytsiia leksychnykh odynyts suchasnoi ukrainskoi literaturnoi movy [Stylistichna transpozytsiia leksychnykh odynyts suchasnoi ukrainskoi literaturnoi movy]. In: *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu* [Scientific Bulletin of Chernivtsi University]. Chernivtsi: Ruta, 119, 105–117 (in Ukr).
11. Taranenکو, O. O. (1986). Vidobrazhennia suspilnoho spryiniattia svitu v semantytsi movy [Reflection of public perception of the world in language semantics]. In: *Mova i kultura* [Language and culture]. Kyiv: Naukova dumka, 91–138 (in Ukr).
12. Erdmann, K. O. (1922). Die Bedeutung des Wortes. Leipzig: H. Heenselerlag, 223 (in Eng.).
13. Fleischer, W. (1979). Konnotation und ideologiegebundenheit im lexikalischen Bereich. In: *Linguistische Studien*. Reihe A. Berlin, 32–37 (in Ger.).

ESTIMATED ADJECTIVES IN THE JOURNALISTIC STYLE OF THE XXI CENTURY

**Oleksandra Hashybayazova, Graduate Student of the
Department of Ukrainian Linguistics and Applied Linguistics,
Bohdan Khmelnytsky National University of Cherkasy,
(Cherkasy, Ukraine)**

e-mail: alvas2374@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-2991-1989>

Summary. Introduction. *Anthropocentrism of the late 20th and early 21st centuries led to the increased attention of linguists to the actualization of the speech meanings of the word and the influence of the national factor on linguistic phenomena. Additional semantic and pragmatic features of the lexical meaning are implemented by connotation, which is mainly associated with semantic or stylistic shades that are superimposed on the main meaning, serve to express various expressive, emotional and evaluative colours. At the semantic level, connotation is a variety of associations related to the signified object, which can be objectified in the figurative meanings of the word, in phraseological units and comparisons.*

The purpose is to analyze the connotative component of the meaning of evaluative adjectives in modern journalistic texts.

The purpose is to analyze the connotative component of the meaning of evaluative adjectives in modern journalistic texts.

Results. *The journalistic style is characterized by an emotional assessment. A positive (ameliorative) evaluation can be conveyed only through a positive emotion, and a negative (pejorative) evaluation through a negative emotion (disapproval, rejection, contempt, revulsion). The main attention is paid to the disclosure of the specificity of negative adjectives in the journalistic style, the changes in the connotative meaning of the analyzed nominations are traced. A negative assessment can be justified not only by linguistic, but also by psychological factors. Negative emotions are the first to be reproduced and the last to disappear, hence the logical conclusion about the historical priority of negative emotions and means of their realization.*

Originality. *The main indicator for lexical meaning is connotation. It is that special facet, which reflects the originality of the word. The linguistic stylistic expression of negative emotional evaluation significantly prevails in terms of the number of not only varieties, but also of specific linguistic material of expression of positive evaluation.*

Conclusions. *The journalistic style represents the transformation of the linguistic picture of the world, the addition of new words and the change of its fragments due to the change of connotation, which leads to the enrichment of the native speakers' perception of the surrounding reality. Adjectives are a kind of information capacitors in the language of socio-political, historical and cultural experience of society.*

Key words: *adjective, connotation, assessment, meliorative assessment, pejorative assessment, emotional assessment.*

Надійшла до редакції: 30.06.22

Прийнято до друку: 5.09.22